

Mýty v oblasti profesní obrany a sebeobrany

Olivier Lautier

Bakalářská práce
2011

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta aplikované informatiky

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Olivier LAUTIER**
Osobní číslo: **A08353**
Studijní program: **B 3902 Inženýrská informatika**
Studijní obor: **Bezpečnostní technologie, systémy a management**

Téma práce: **Mýty v oblasti profesní obrany a sebeobraný**

Zásady pro vypracování:

1. Seznamte se s mýty v oblasti profesní obrany a sebeobraný (beze zbraně, s obrannými prostředky a se zbraněmi), včetně jejich největších šířitelů.
2. Specifikujte oblasti s největším rozšířením mýtů o profesní obraně a sebeobraně a analyzujte příčiny jejich vzniku.
3. Rozeberte faktické a možné následky mýtů v profesní obraně a sebeobraně.
4. Schématicky a po oblastech zpracujte rozšířené mýty v profesní obraně s uvedením účinných protiargumentů.
5. V práci využijte potřebný rozsah šetření, dostatek příkladů z praxe a názorných materiálů.

Rozsah bakalářské práce:

Rozsah příloh:

Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná/elektronická**

Seznam odborné literatury:

1. HARTINK, A.E. Encyklopedie pistolí a revolverů. 4. vydání 2001. Nizozemí : Rebo International, 1996. 271 s. ISBN 80-7234-173-1.
2. HARTINK, A.E. Encyklopedie vojenských zbraní. 3. vydání. Nizozemí : Rebo International, 1999. 317 s. ISBN 80-7234-233-5.
3. STILWELL, Alexander. Psychická a fyzická odolnost. Vydání první. Londýn : Amber Books, 2005. 188 s. ISBN 978-80-206-0906-9.
4. HOSKOVEC, Jiří . Psychologie : 2. Vyd.1. [s.l.] : TRITON, 2009. 105 s. ISBN 80-7254-219-2.
5. CIBULKA, Karel; CIBULKOVÁ, Veronika. Trestní právo : Advokát do kapsy. Vyd.1. [s.l.] : Institut vzdělávání SOKRATES, 2005. 182 s. ISBN 80-86572-21-8.

Vedoucí bakalářské práce:

Ing. Zdeněk Maláník

Ústav bezpečnostního inženýrství

Datum zadání bakalářské práce:

25. února 2011

Termín odevzdání bakalářské práce:

23. května 2011

Ve Zlíně dne 25. února 2011

prof. Ing. Vladimír Vašek, CSc.
děkan

doc. Mgr. Milan Adámek, Ph.D.
ředitel ústavu

ABSTRAKT

Tato bakalářská práce je psána jako pomůcka k objasnění mýtů v profesní obraně a sebeobraně. Čtenáři v ní budou seznámeni s nejčastějšími mýty z různých oblastí (právní, psychologické, mediální, zranění, zbraní). V práci je poukázáno na rozdíly mezi sebeobranou a profesní obranou, provedeno shrnutí nejnebezpečnějších mýtů pro společnost, které by měl každý pracovník SBS znát, aby mohl plnit svoji úlohu efektivněji. Samostatná kapitola bude věnovaná dopadům a následkům mýtů na společnost, společně s názornou ilustrací.

Klíčová slova: mýtus, sebeobrana, profesní obrana, úder, zbraň, desinformace

ABSTRACT

This bachelor thesis is written as an utility for clearing the fables in professional defense and self-defense field. Readers will be informed about the most common fables in different areas (law, psychologig, media, injuries, weapons). The thesis highlights the differences between professional defense and self-defense field, made a summary of the most dangerous fables of society, that every state security worker should know to perform his role effectively. A separate chapter is devoted to the consequences of fables on the society, along with a graphic illustration.

Keywords: fable, self-defense field, professional defense, strike, weapon, disinformation

Chtěl bych poděkovat svému vedoucímu bakalářské práce panu Ing. Zdeňku Maláníkovi, DCv. za odborné vedení, cenné rady a připomínky z oblasti legislativy i praxe a vstřícný přístup během psaní této práce. Tímto chci také poděkovat jednotlivým členům různých státních a soukromých bezpečnostních složek, kteří mi poskytli názory a informace pro zpracování moji bakalářské práce.

Souhlasím s tím, že s výsledky mé práce může být naloženo podle uvážení vedoucího bakalářské práce a editore ústavu. V případě publikace budu uveden jako spoluautor.

Prohlašuji, že jsem na celé bakalářské práci pracoval samostatně a použitou literaturu jsem citoval.

Ve Zlíně, 23.5.2011

.....

jméno diplomanta

OBSAH

ÚVOD	7
I TEORETICKÁ ČÁST	8
1 MÝTUS A DEFINICE NĚKTERÝCH POJMŮ	9
1.1 DEFINICE A POJMY	9
1.2 MÝTUS A JEHO VZNIK	11
1.3 SEBEOBRANA X PROFESNÍ OBRANA	12
2 NEJČASTĚJŠÍ MÝTY O SEO A PRO	20
2.1 MÝTY V PRÁVNÍ OBLASTI	20
2.2 MÝTY V MEDIÁLNÍ OBLASTI	23
2.3 MÝTY V OBLASTI ZRANĚNÍ	24
2.4 MÝTY O ZBRANÍCH.....	26
3 DOPADY MÝTŮ	31
II PRAKTICKÁ ČÁST	34
4 CELKOVÉ VYHODNOCENÍ A SCHÉMA	35
4.1 DOTAZNÍK A JEHO VYHODNOCENÍ	35
4.2 SCHÉMA NEJROZŠÍŘENĚJŠÍCH MÝTŮ V PRO A SEO	37
ZÁVĚR	40
SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	41
SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK	42
SEZNAM OBRÁZKŮ	43
SEZNAM TABULEK	44

ÚVOD

V dnešním moderním světě, kde vládou počítače a média si lidé musí vybírat mezi velkým množstvím informací. Klade se důraz spíše na kvantitu než kvalitu a dochází k masové desinformaci, ke vzniku předsudků, které podporují vznik mýtů.

Mýty existovaly už v antickém Řecku a pojednávaly o heroických činech a nadpřirozenu. Samozřejmě v tehdejší době nebyla věda v tak pokročilém stadiu, jako je nyní a proto nezbývalo lidem nic jiného než věřit mýtům.

Cílem mé práce je seznámit čtenáře s nejčastějšími mýty dnešní společnosti, popsat jejich dopady písemnou a ilustrační formou, neboť v dnešní době je nespočet mýtů, které dokáží ovlivnit náš život, aniž bychom o tom věděli. Ne vždy si dokážeme uvědomit způsob, jak bychom se zachovali v sebeobraně situaci a především vyhodnotit správný postup při řešení takové situace. Soustředil jsem se především na ty, se kterými se setkávají nejčastěji pracovníci bezpečnostních složek v státním i soukromém sektoru. Tahle bakalářská práce může posloužit jako naučný materiál nebo téma k zamyšlení každého čtenáře, kterého zajímá tvrdá realita, taková jaká ve skutečnosti je a ne vybájená a vysněná fikce.

Znalost některých mýtů obsažených v této práci může určitě pomoci mnoha lidem si představit, jaké opravdu jsou sebeobraně situace a lépe se na ně připravit.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 MÝTUS A DEFINICE NĚKTERÝCH POJMŮ

1.1 Definice a pojmy

V této podkapitole, jsem definoval některé pojmy, které se budou často vyskytovat v bakalářské práci. Pojmy a jejich krátké definice jsou alfabeticky seřazeny a pocházejí z příslušných normativů nebo odborné literatury.

a) **Bojové umění** - má vlastní zakladatele, historií a tradici. Jedná se o velmi staré systémy boje, kde je tradice realizována cvičebními metodami, organizací tréninků, pevně stanovené hierarchie cvičenců a vztahem učitel - žák. Tradice obvykle vytváří z bojových umění dokonalé historické relikvie daného bojového stylu, které však nutně nemusí být schopny sloužit jako efektivní obrana před napadením v současné realitě. Bojová umění hlásají dlouhodobé studium (často celoživotní), které vede k rozsáhlému fyzickému, duševnímu i psychickému rozvoji osobnosti.

b) **Bojový sport** - má jasně stanovené pravidla a cíle. Soupeři se v něm porovnávají ve svých dovednostech a výkonech. Využívají pro své účely ochranné pomůcky a odvíjí se většinou na ohraničené platformě. Jejich nevýhodou jsou dané pravidla a zakázané údery, které zajišťují bezpečnost oběma aktérům, tak i možnost využití jejich dovedností. U každého bojového sportu je přítomen rozhodčí, který dohlíží na dodržování pravidel.

c) **Bojový systém** – jsou zde používány velice účinné a účelné metody likvidace reálného protivníka v reálné bojové situaci. Cílem systémů sebeobrany je naučit člověka, v určitém časovém intervalu (týdenní, měsíční, čtvrtletní kurz, apod.), schopnosti ubránit se reálnému útoku různé intenzity a v různých situacích (ve výtahu, v automobilu, v MHD, na ulici, v parku, v davu, apod.)

d) **Demagogie** - z řeckého demos = "lid" a agogos = "vůdce", je v moderní době působivé a klamné řečnické vystupování, využívané k získání vlivu, politické podpory a moci. Místo věcného zdůvodňování, působí hlavně na předsudky a emoce posluchačů, k čemuž slouží polopravdy, překroucené argumenty, falešné sliby, vyvolávání strachu a podobně. [2]

" Demagog je člověk, který hlásá věci, o nichž ví, že nejsou pravda, a to lidem, o nichž ví, že jsou hlupáci"

e) **Dezinformace** - je lživá, klamná, falešná informace, která má za cíl ovlivnit úsudek a názor jedince, více osob či celé společnosti, tak aby vyvolala zdání důvěryhodnosti a pravdivosti. Je v antagonistickém postavení k pravdivé zprávě. Dezinformaci dělíme na *dezinformaci pasivní* a *dezinformace aktivní*. [2]

f) **Elektrický paralyzér** - Elektrický paralyzér je prostředek pro sebeobranu, který využívá elektrického výboje vznikajícího při velmi vysokém napětí. Lze se tak účinně bránit před násilníky nebo útočícími psy. Vhodný v situacích, kdy nelze použít sprej (automobil, výtah a jiné). [2]

g) **Náboj** – celek určený ke vkládání (nabíjení) do palné zbraně, signální zbraně nebo zvláštní zbraně, skládá se z nábojnice, zápalky nebo zápalkové složky, výmetné náplně a střely. [3]

h) **Nutná obrana** - je takové jednání, kterým je odvracen přímo hrozící nebo trvajícím útokem na zákonem chráněný zájem. V § 29 trestního zákoníku o nutné obraně je uvedeno, že:

čin jinak trestný, kterým někdo odvrací přímo hrozící nebo trvajícím útokem na zájem chráněný tímto zákonem, není trestným činem; nejde o nutnou obranu, byla-li obrana zcela zjevně nepřiměřená způsobu útoku. [4]

i) **Odstřelovačská puška** – slouží k zneškodnění nepřátelských cílů střelbou na velkou vzdálenost. Tento úkol klade značné požadavky na její technické vlastnosti. Zbraň proto bývá osazena speciální hlavní, mířidly a spoušťovým i závěrovým ústrojím.

j) **Palná zbraň** – střelná zbraň, u které je funkce odvozena od okamžitého uvolnění chemické energie. [3]

k) **Pistole** – krátká palná zbraň, jednoranná nebo víceranná, obvykle samonabíjecí se zásobníkem. [1]

l) **Revolver** – víceranná palná zbraň s náboji uloženými v otočném válci za hlavní. [1]

m) **Střelivo** – souhrnné označení nábojů, nábojek a střel do střelných zbraní. [3]

n) **Střelná zbraň** – zbraň, u které je funkce odvozena od okamžitého uvolnění energie při výstřelu, zkonstruována pro požadovaný účinek na definovanou vzdálenost. [3]

o) **Taser** - je zbraň založená na principu elektrického šoku, která vystřelenými elektrodami paralyzuje nervovou soustavu. Dovoluje protivníka zasáhnout na délku až 10 m a přes 5

cm vrstvu oblečení. Zároveň se údajně jedná o zbraň relativně bezpečnou, neboť většinou nezpůsobuje vážná fyzická zranění. Tvarem připomíná pistoli, ochromí pouze příčně pruhované svalstvo, takže nedojde k narušení činnosti srdce. Dokáže vydat napětí až 50000 voltů. Zasažený člověk zůstává při vědomí a vnímá své okolí, nedokáže však ovládat své svalstvo. [2]

p) **Zbraň** – nástroj, popřípadě zařízení přizpůsobené k ranivému účinku na živý organismus nebo k ničení objektů. [1]

1.2 Mýtus a jeho vznik

Mýtus původně z řečtiny (vyprávění) se v soudobé češtině používá ve dvojím, na první pohled opačném smyslu:

V běžné řeči to znamená často nepravdu, vybájené nebo vymyšlené tvrzení bez jakéhokoli podkladu.

V literárním a filosofickém smyslu znamená mýtus báj, tradiční, obvykle anonymní epický útvar, který dává odpovědi, aniž by kladl nějaké otázky. Vznikl totiž v neproblematickém světě, kde pro individuální tázání a pochybnosti nebylo místo. Je to tradovaný příběh (řetězec příběhů či vyprávění), které nesdělují informace, nýbrž vyvolávají prostřednictvím obrazů dojem hlubšího porozumění celku světa nebo nějaké jeho podstatné části v jejich významu pro lidský život. [2]

Řecké slovo *mythos* původně znamená řeč a vyprávění o dávné minulosti. Tradiční vyprávění se často recitovala nebo zpívala a tvořila majetek nějakého kmene nebo skupiny. [2]

V dnešní době mají mýty své nezastupitelné poslání. Odpovídají lidské potřebě důvěrné blízkosti a jistého souladu mezi jednotlivcem, společností a přírodou, které neslouží k lepšímu ovládnání světa, nýbrž pomáhají člověku, aby se ve světě mohl cítit doma. Mýtus ovšem nemůže nahradit racionální poznání a naopak, protože sám žádné kontrolní mechanismy nemá a může být nástrojem masové manipulace - potřebuje racionální kritiku.

V současnosti vznikají mýty na základě nedostatečných vědomostí lidí a důvěřivosti k tomu co slyší. Jsou vytvářeny neracionální názory na fakta, které jsou ovlivňovány nepravdivými informacemi.

Mýty naší postmoderní doby jsou trochu jiné, ale jejich podstata je stejná. Předkládají všeobecně přijímanou představu jako přirozenou. Postmoderními mýty se zabýval především poststrukturalista Roland Barthes. Celou jednu knihu věnoval těmto mýtům a jejich odhalování, tato kniha se příznačně jmenuje „Mytologie“ (1957). Mýtus sděluje, jde o komunikační systém. Není určen předmětem svého sdělení, naopak je definován způsobem sdělování. Způsob sdělování nemusí být pouze orální, mýty lze předávat nejen písmem, ale i metodami spjatými s moderní dobou – fotografie, film apod. Jedná se o něco, čím je skutečná podstata zastiňována. Mýtus přetváří události historie, jenž jsou všechny nahodilé, ve věčné a dělá z nich něco přirozeného (naturalizuje je). Důležité je tyto mýty nepřijímat za přirozené a samozřejmé a snažit se je odhalovat.

Mýtus nám dává nějakou představu o světě, jenž není samotnou realitou, jde pouze o představu, o pokus o uchopení reality. Problémem je, když se takto realitu snaží uchopit jisté skupiny lidí a ve svém zájmu ji zkreslit ostatním.

Je také potřeba rozlišovat mýtus od lži. Lež je způsob klamu, který má formu nepravdivého výroku s vědomým záměrem oklamat nebo poškodit druhé. Slouží k získání nějaké výhody, většinou pro sebe samotného, jinou osobu nebo nějakou skupinu. Ta může mít různou podobu:

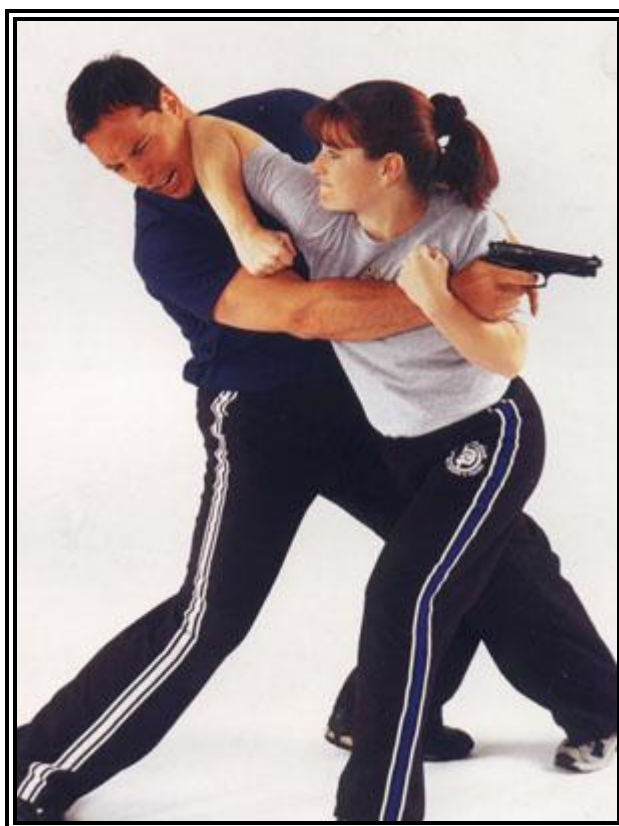
- materiální výhoda
- vyhnutí se trestu
- zachování reputace
- zlepšení společenského postavení
- ubránit se nebezpečí

Mýtus se odlišuje od lži v tom, že se nejedná o způsob klamu, nýbrž o smyšlený fakt, který se teprve může stát i lží. Vzniká kvůli nedostatku informací a zkreslených představách, které nemají s realitou nic společného. Nemá za cíl vědomě oklamat nebo poškodit.

1.3 Sebeobrana x Profesní obrana

Sebeobrana je disciplína, která se zabývá řešením sebeobránných situací, tedy vším, co vede k tomu, že se člověk ubrání nespravedlivému násilí. V sebeobránné situaci hrají hlavní roli emoce a pud přežití. Jestliže se jedinec dostane do konfliktní sebeobránné situace,

tak zde platí přímá úměrnost. Bude-li stoupat riziko ohrožení života, bude se zvyšovat motivace chránit svoje zdraví za každou cenu. V sebeobraně neplatí žádná pravidla, jedná se pouze o to, jestli obránce danou situaci zvládne nebo ne. Proto je způsob obrany značně odlišný od způsobu v profesní obraně. Samotný název sebeobrana není bojový sport, bojové umění nebo bojový systém, ale komplexní postoj jedince v sebeobraně situaci (psychika z 80 %, zbytek připadá na strategii, taktiku a operaci). Nestačí pouze cvičit technickou stránku, ale je potřeba připravovat i psychiku. Můžete být mistr v Karate, ale pokud se nesmíříte s tím, že útočník, který na vás zaútočí nožem, Vám může přivodit těžká zranění i smrt, vaše reakce budou tímto faktem ovlivněné (pomalejší reakce, méně účinná obrana, ztráta motivace, nekontrolovaný strach). Někteří rádoby „borci“ budou vždy argumentovat tím, že strach neměli nebo že ho necítí, ale neuvědomují si, že právě strach je psychický stav, který nám pomáhá přežít, jen je potřeba ho umět kontrolovat. Jsou zde hájeny důležitější priority než u profesní obrany.

Obr.1. Příklad sebeobraně situace

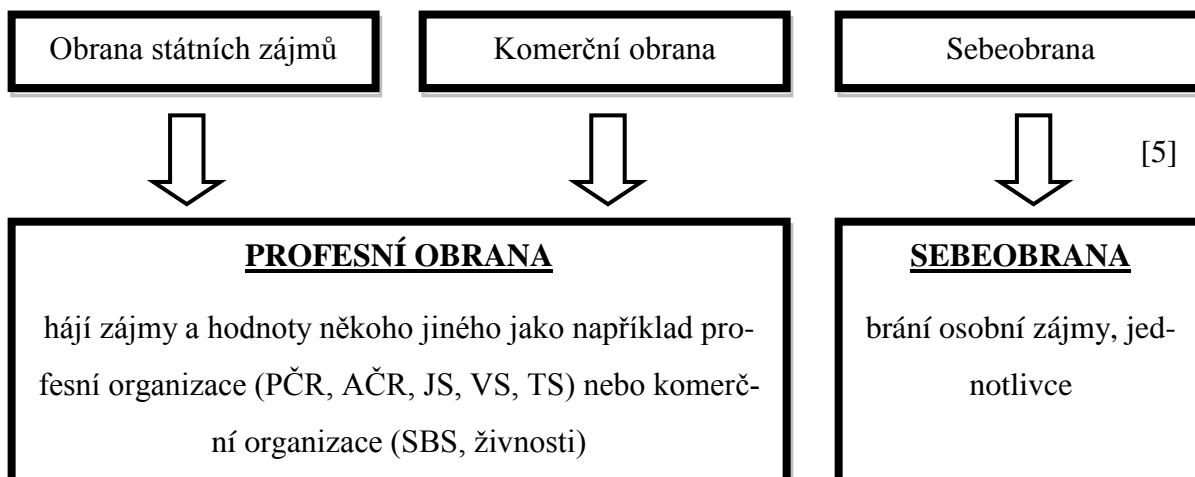
Profesní obrana je obranná situace, kterou řeší pracovníci bezpečnostních složek (policie, bezpečnostní služby, ...), při výkonu jejich povolání. Jsou placeni státem nebo firmou

(bezpečnostní služby v PKB) a mají stanovené pravidla pro takovéto situace. Jejich úkolem je chránit a zajišťovat bezpečí lidí, materiálních věcí, objektů apod. Hlavní motivační hodnotou jsou peníze a od toho se odvíjí postoj při řešení nějaké kolizní situace. Když podobnou situaci popíšeme z psychologického hlediska, tak bude-li stoupat riziko ohrožení vlastního života a zdraví, bude se taky snižovat motivace zaměstnance bezpečnostní složky chránit daný zájem. Platí zde nepřímá úměrnost. Každý příslušník, ať je to v PKB nebo ve státním sektoru, se musí řídit jistými pravidly a zákony, které mu jasně stanovují, jakým způsobem může zakročit v jednotlivých situacích. Bohužel tyto pravidla a zákony mnohdy nemají nic společného s racionálním uvažováním.

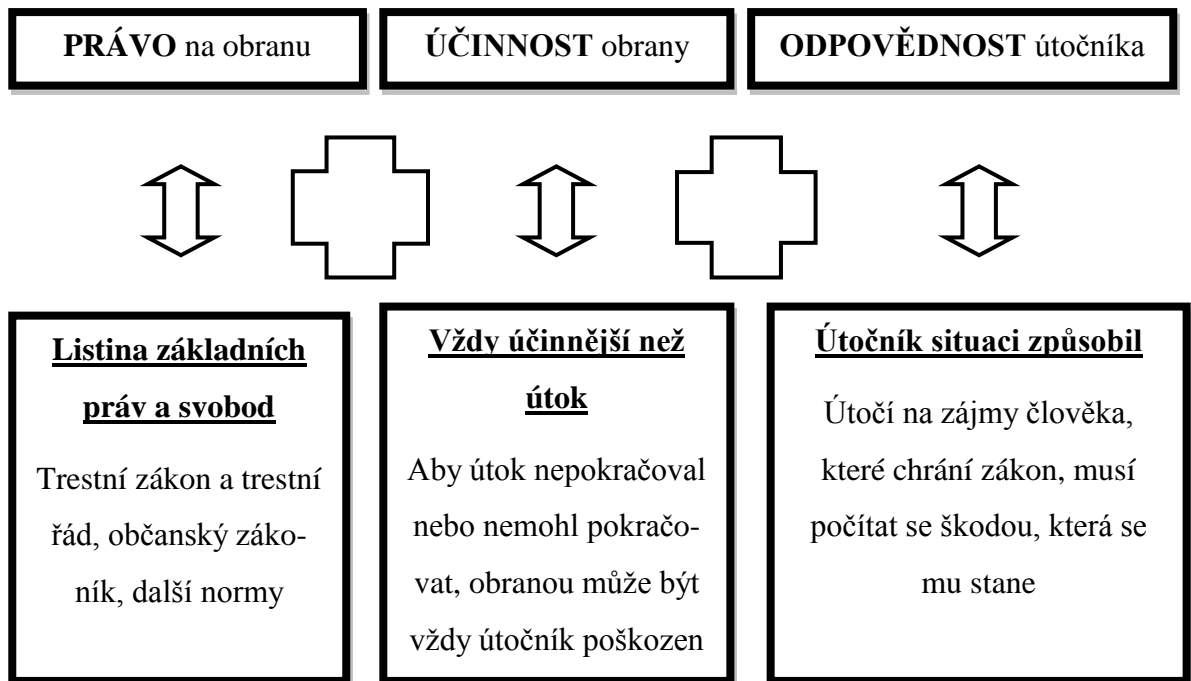

Obr.2. Profesně obranná situace (zneškodnění a zatčení)

Rozdělení obrany podle cíle:

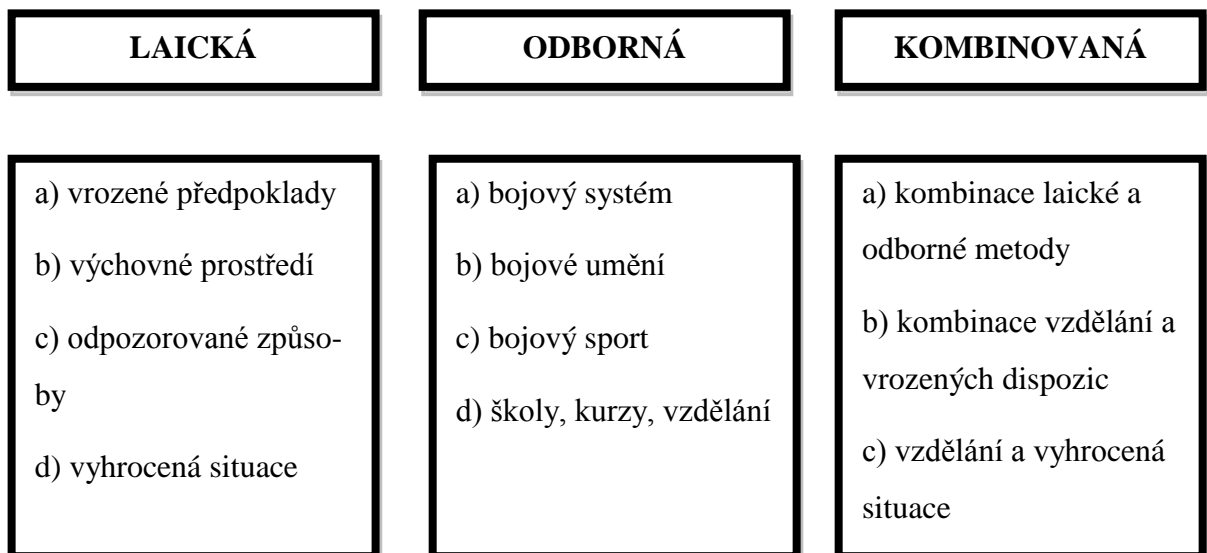

Postuláty obrany:

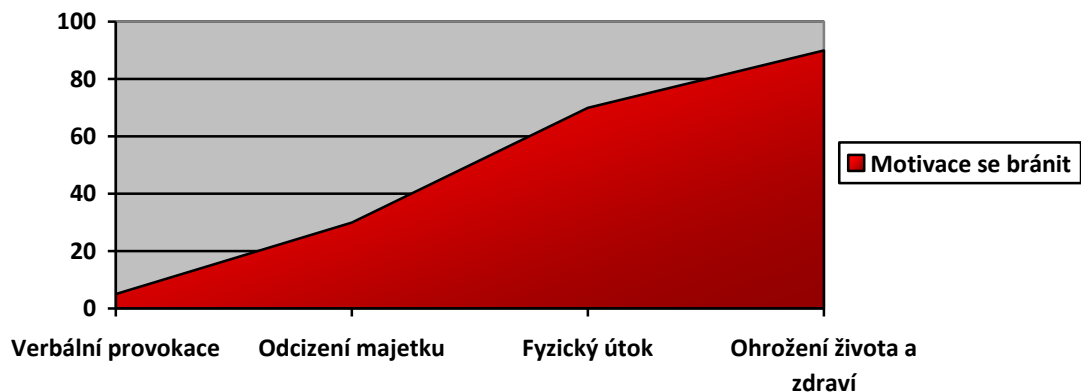

[5]

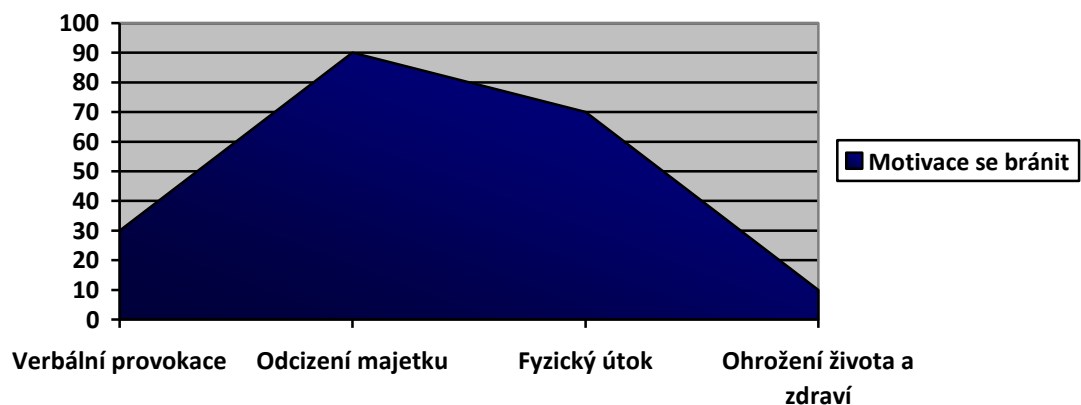
Základní metody řešení obranné situace:

[5]

Motivace se bránit v SeO :

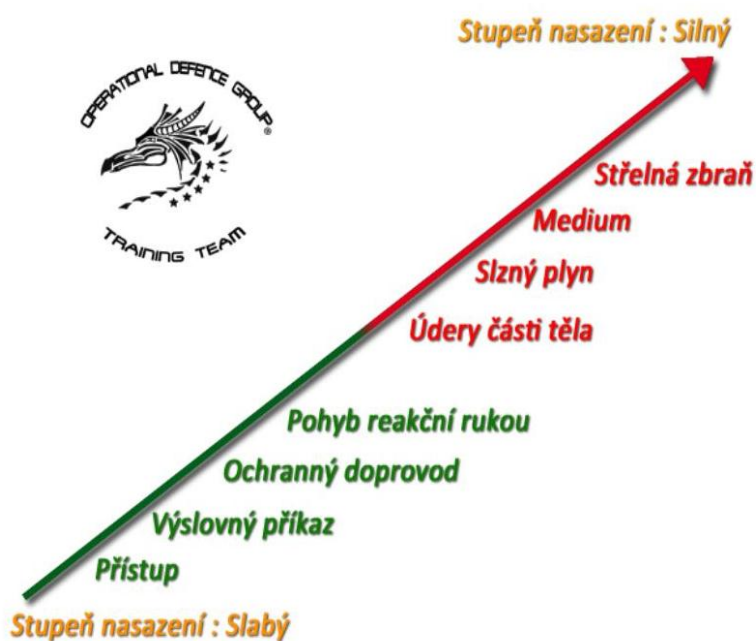
Obr.3. Motivační graf v sebeobraně

Motivace se bránit v PrO:

Obr.4. Motivační graf v profesní obraně

Přiměřená sebeobrana/gradační stupnice použité síly. Pro plnou kontrolu vzniklé sebeobraně situace je primární správné a vhodné použití síly k jejímu řešení. K pochopení jakým způsobem se postupuje od vstupu do vzniklé situace, jejího řešení a následného předání pachatele policií, byla vytvořena teorie kontroly.

Teorie kontroly (TK) je vyvinuta k tomu, aby přesně definovala a popsala okolnosti pro přiměřené použití síly. Poskytuje osobám vhodné prostředky pro zhodnocení, řešení situace a vhodné použití síly. Poté následuje transport pachatele nebo jeho předání policií.

Obr.5. Gradační stupnice síly

Přístup – fyzický -

vstup osoby do konání pachatele trestného činu nebo útočníka. Podle závažnosti daného činu se předpokládá jiný přístup při řešení trestného činu. Např. při řešení krádeže se bude přistupovat odlišně od fyzického útoku na osobu.

Výslovný příkaz (dialog) -

jedná se o prvotní použití síly a současně o nejlepší obranou taktiku. Dialog je použit jako nekontaktní prostředek k přesvědčení protivníka, aby upustil od svého záměru. Klidným rozhovorem s protivníkem, lze předejít možnému fyzickému konfliktu, ve kterém může dojít ke zranění dané osoby.

Ochranný doprovod (transportní techniky) -

poté co se rozhovor stává neúčinným, přichází použití transportní techniky. Je to nenásilná technika, jejímž účelem je přemístění pachatele z místa činu za bezpečnostním účelem vůči dané osobě nebo kolemjdoucím.

Pohyb reakční rukou –

jestliže předchozí technika není dostatečně účinná nebo je nebezpečná nastává řešení situace technikou způsobení bolesti. Při této technice je povoleno způsobit pachateli bolest (zkroucení ruky, tlakem na správná místa), aby jej zastavila od dalšího konání. Dáváme pozor, abychom ho nezranili. Používáme ji tam, kde nelze použít transportní techniku. V těchto případech je technika vhodná, protože jiné použití síly nebude právně akceptováno.

Údery části těla (úder, kop, omráčení) –

použijeme, pokud předchozí technika nebyla účinná nebo vhodná. Bude účinnější nepředchozí metoda, ale může dojít ke zranění pachatele. K tomuto stupni se váže i použití obranného spreje.

Médium –

pokud je mechanická kontrola neúčinná nebo její použití je nevhodné, je potřeba použít účinnou zbraň. Tonfa a teleskopický obušek, patří mezi středně účinné zbraně. Při jeho nasazení je potřeba i zohlednit určitou úroveň dovednosti v zacházení.

Střelná zbraň –

když je použití obušku neúčinné nebo nevhodné k zastavení protivníka, je možné použít střelnou zbraň.

Kontrola protivníka –

každá situace, kdy je potřeba použít fyzickou sílu, aby byl pachatel pod kontrolou, končí ovládnutím protivníka. V případě zranění pachatele je potřeba podle možností poskytnout první pomoc a přivolat záchrannou službu.

Dokumentace řešené situace a zajištění důkazních materiálů je nezbytné pro obhájení správného postupu v dané situaci. Co hlásit když dokumentujeme:

- 1) Způsob kontaktu osoby s útočником.
- 2) Počet zúčastněných osob v konfliktu.
- 3) Čas, druh a prostředí konfliktu.
- 4) Co řekl útočnik osobě.

- 5) Chování útočníka.
- 6) Co řekla osoba útočnickovi.
- 7) Činy útočníka a reakce osoby.
- 8) Detailní zpráva o zranění osoby, která by měla obsahovat fotografie.
- 9) Detailní zpráva o zranění útočníka, která by měla obsahovat fotografie.
- 10) Jména, adresy a telefonní čísla svědků, kteří se konfliktu zúčastnili.

Reakce osoby se vzájemně prolíná s konáním pachatele a možností aplikace stupnice síly. V několika různých stupních intenzity nabízí logickou odpověď na vzrůstající násilí ze strany pachatele. Se zvyšováním hrozby a odporu pachatele musí také narůstat reakce osoby, aby se vzniklá situace dala udržet pod kontrolou. Jediným logickým cílem a následně výsledkem konání osoby je v průběhu zásahu udržet pachatele pod kontrolou. To vždy předpokládá maximální rozdíl rovnováhy sil mezi osobou a pachatelem, v ideálním případě 60% -40%, ve prospěch zasahující osoby.

2 NEJČASTĚJŠÍ MÝTY O SEO A PRO

V této kapitole jsem rozdělil mýty z různých oblastí do jednotlivých podkapitol. V každé podkapitole budou uvedeny ty nejznámější mýty a jejich vyvrácení. Jelikož je mýtů početně, snažil jsem se volit ty, které mají nejhorší dopady na společnost.

2.1 Mýty v právní oblasti

Trestání pachatelů trestných činů působí zásadně jako prostředek represivní, ačkoliv jednou z jeho funkcí je i výchova společnosti a pachatele jako cíle preventivní. Stát se však také musí pokoušet zamezit páčání trestných činů, působit proti kriminalitě. Ne ve všech situacích pak orgány činné v trestním řízení mohou včas a účinně zakročit a zde nastupuje tedy právo jedince zasáhnout, jsou-li ohroženy jeho právem chráněné zájmy a hrozí nebezpečí nevratného následku.

Toto vyvrací mýtus *prvního úderu*, většina lidí si myslí, že se může začít bránit až poté co je napadl útočník, takže čekají na první úder, který by mohl být pro ně ten poslední. Každý, kdo se dostane do situace, kdy je jeho zdraví ohroženo, by si měl uvědomit, že následky tohoto střetnutí mohou být pro něj už nenávratné (nabourané auto a bankrot jsou sice nepříjemné situace, ale je možné je za nějaký čas napravit. Vypíchnuté oko nebo prokopnuté koleno sebou nese postižení po zbytek života). První úder může rozhodnout o celkové situaci. Samozřejmě, že technika nebo úder, který bude použit, by měl odpovídat dané hrozbě. Při řešení konfliktní situace s podnapilým člověkem, volíme takovou strategii, která odpovídá hrozbě. Jako obranu použijeme například pouze strčení, pokud se jedná už o útočníka, který vás ohrožuje řeznou/bodnou zbraní (zde nehraje roli v jakém je ten člověk psychickém nebo fyzickém stavu, už vám jde o život) použijeme například úder do solar plexusu, sek do krku nebo úder do ohryzku. Každý má na sebeobranu vlastní pohled a dodržuje jiné morální zásady, smýšlí jinak, špatně vyhodnotí situaci a zachová se odlišně. Úředník, který se nikdy ve svém životě nesetkal s žádnou formou boje nebo se sebeobranou se zachová jinak než bývalý voják z povolání.

Obr.6. Příklad zneškodnění útočníka

Tento mýtus úzce souvisí s mýtem o *odvrácení útoku a přiměřeného útoku*.

Nutná obrana není trestem, neboť nenastupuje po útoku, ale před ním, či při něm. Má tedy preventivní účinky. Není ani pomstou, neboť napadený jen brání své právem chráněné zájmy, a to v mezích zákona a na jeho základě. V momentě, kdy se napadený začne mstít za způsobené příkoří a ve svém vědomí tedy překročí hranici nutné obrany, je nutno považovat jeho jednání za jednání trestné a dle práva jej pak stíhat.

Institut nutné obrany je sám o sobě velice komplikovanou kategorií. Nejen z hlediska formulace zákonného ustanovení, kdy je nutné vtěsnat do jediného ustanovení celou škálu reálných a odlišných životních situací, ale také proto, že stav nutné obrany posuzují osoby, které zkoumanou situaci znají pouze zprostředkovaně z obsahu spisu a provedených důkazů. Hodnotí ji osoby, které mají dostatek času na rozhodnutí a posouzení a nemusí se obávat přímo hrozícího útoku. Pro správné posouzení věci je tedy nutné vždy pečlivé zkoumání objektivních okolností a také jistá úroveň právního myšlení u rozhodující osoby. Chyby při aplikaci zákonných ustanovení o nutné obraně mohou vést k porušování práv členů společnosti a vytvářet v nich mylné představy o jejich právech. Důsledkem toho mů-

že být následně oslabení boje s trestnou činností a osoby, které by dovedly bránit své právní zájmy, či právní zájmy jiných, zůstávají netečné a pasivní, a to nejen ze strachu z pachatelů, ale i kvůli obavě, že by překročily hranice nutné obrany.

§ 13 zákona č. 140/1961 Sb. ve znění pozdějších předpisů:

Nutná obrana

Čin jinak trestný, kterým někdo odvrací přímo hrozící nebo trvající útok na zájem chráněný tímto zákonem, není trestným činem. Nejde o nutnou obranu, byla-li obrana zcela zjevně nepřiměřená způsobu útoku.

Lidé, kteří provozují nějaký bojový sport, si myslí, že pokud *použijí sebeobranu, budou později u soudu přísněji trestáni*, což není pravda. Tato obava může být opodstatněná pouze, pokud nebude dokázáno, že toho zneužili. Takže tady platí přiměřená obrana, která by měla být zjevně přiměřená útoku (podle ústavního soudu). Jenže co to znamená „zjevně“? Ústavní soud tuto přiměřenost definoval a ve svém usnesení konstatoval, že obrana může být razantnější než útok, jelikož útok odvrací. Takže použití zbraně proti neozbrojenému útočníkovi nemusí být nepřiměřenou obranou. Příkladem je třeba drobná žena bránící se urostlému muži. V takovém případě by mohla žena použít na svoji obranu i nůž a stále by se mělo jednat o přiměřenou obranu. Ta se ale vztahuje pouze na odvrácení útoku a nesmí pokračovat.

Obr.7. Příklad přiměřené sebeobranu

2.2 Mýty v mediální oblasti

Mýty v mediální oblasti jsou jistým druhem ukázky skutečnosti v médiích. Tím je myšleno, převádění abstraktních ideologických pojmů (například válka, etnické a náboženské rozpory) do reálné podoby. Média nám prezentují mýty a ideologie, jakoby se jednalo o reálný stav věcí. Většina filmů a seriálů obsahuje scény, které jsou pro člověka něčím neznámým a novým. Nemůže shlédnutou skutečnost porovnat s vlastní zkušeností, a proto bývá ovlivněn mnohdy nereálnými fakty.

Prvním mýtem, se kterým se setkal každý z nás, byť ve filmu nebo seriálu je „*nesmrtelnost*“ herců. Ačkoliv je to smutné, tak najdou se i tací, kteří věří, že takový jedinci existují. Kulkám neuhýbá nikdo!

Dalším častým mýtem je *používání zbraní* a to konkrétně palných. Každý, kdo má zkušenost se střelbou z palné zbraně, ví, že není možné, aby akční hrdina držel v každé ruce jeden Desert Eagle a měl kadenci 1 výstřel za vteřinu nebo v horším případě jako Reno Raines v seriálu Odpadlík, kde v každé ruce držel jeden lehký kulomet a střílel od pasu nepřetržitě několik desítek vteřin. To není možné z několika důvodů. Prvním důvodem je zpětný ráz zbraně. Například u ráže 9x19 mm je tlak v nábojové komoře okolo 2700 barů a po vymetení střely z hlavně a posunutí závěru, což je způsobeno také tlakem plynů, každý pocítí jisté cuknutí. Nemluvě o ráži .44 Magnum, .45 Magnum nebo .50 AE! Dalším důvodem je hmotnost. Lehký kulomet ČZ 2000 LK, který váží 4,2 kg v ráži .223 Remington je docela oříšek držet dvěma rukama a střílet z něj, natož mít v každé ruce jeden!

Obr.8. Na snímku jsou makety z ABS plastu

Vzhled herce ve filmu hraje klíčovou roli, protože divák si ho lépe zapamatuje. Hlavní hrdinové, kteří hrají záporáky, nosí většinou i oděvy tomu odpovídající, jako dlouhý černý plášť, sluneční brýle a jsou celkově oblečeni v tmavém a působí tvrdějším vzhledem. Společnost je tímhle mediálním mýtem natolik ovlivněna, že když potká na ulici podobně oblečeného člověka, už ho hned kategorizuje podle předsudků z filmů a seriálů.

Může tak dojít k zkreslení informací při podávání svědectví, kde bude dotyčná osoba popsána jako mafián a nebezpečný člověk, protože má stejný styl oblékání jako filmoví záporáci.

Obr.9. Neo z Matrixu

Obr.10. Slovenský mafián

2.3 Mýty v oblasti zranění

Chuck Norris provádí kop s otočkou... Protivník po zásahu padá na zem, po několika vteřinách se opět zvedá a zaujme bojový postoj, jeho obličej vypadá jako by právě opustil kosmetický salón...

Tímto jsem načal nejčastější mýtus v oblasti reálných následků úderů na lidský organismus, který na první pohled nevypadá jako nebezpečný, ale opak je pravdou. Mnoho lidí v dnešní době vzhlíží k různým akčním hrdinům a snaží se je napodobovat chováním, což by nemělo tak vážné následky jako napodobování některých úderů a pohybů. Dostane-li se takový

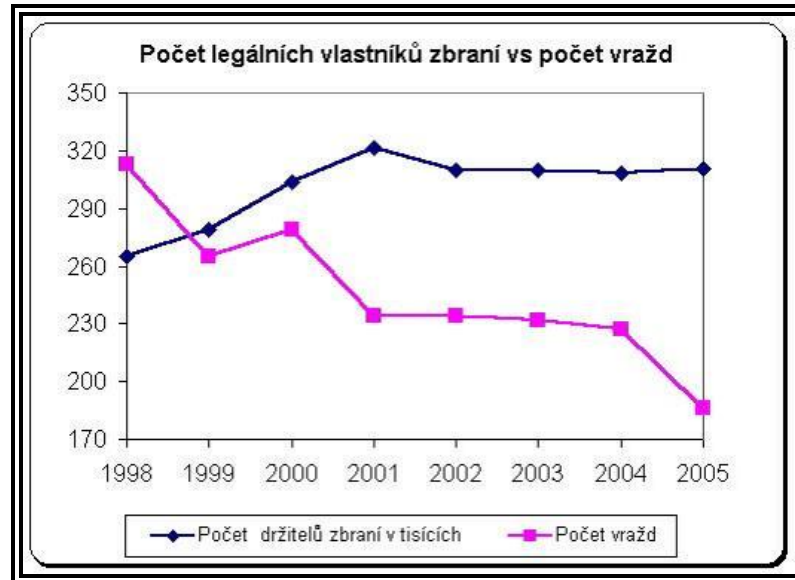
člověk do konfliktní situace a nemá žádné zkušenosti se sebeobranou, bude snažit napodobit právě ty údery, které viděl ve filmu nebo seriálu aniž by tušil, že nejsou tak účinné, jak je mohl zahlédnout v televizi. To se mu samozřejmě stane osudným. Pokud se tedy podíváme reálně na situaci uvedenou výše, protivník Chucka Norrise by po zásahu kopem z otočky neměl být schopen už vstát. Pokud je proveden kop správně, což si troufám říci, že právě Chuck Norris je jeden z mála, který to zvládá, může působit na protivníka až váhou 215 kg!! Což má devastující účinky, a když k tomu přidáme kovanou koženou botu, je jasné, že protivník zůstane ležet na zemi v bezvědomí s vnitřním krvácením. Tímto příkladem poukazuji na absolutní absurditu některých filmových scén, které slouží mnoha lidem jako inspirace a přitom si neuvědomují reálné následky, nýbrž pouze ty fikční. Známý karatista Masutatsu Oyama, který celý život trénoval převážně jeden úder a to oi zuki, (přímý úder ze zadní ruky s vytočením) se dostal v roce 1952 do Ameriky, aby předvedl své umění v televizi. Po dobu několika let, kdy pobýval v Americe, se utkal s 270 různými bojovníky a převážná většina byla poražena jedním úderem. Zápas nikdy netrval déle jak 3 minuty, většinou to byla otázka několika vteřin. Jeho technika byla prostá, pokud zasáhl protivníka přímo, okamžitě padl. Při pokusu o vykrytí úderu na žebra se protivník dočkal vykloubeného ramene nebo zlomené ruky, když úder nevykryl, přišel o žebra. Z toho plyne, že pro účely sebeobrany není potřeba umět 50 různých úderů a kopů, ale trénovat jich třeba 5, které víte, že když použijete, tak splní očekávaný efekt.

Obr.11. Oživování oběti útoku jedním úderem

2.4 Mýty o zbraních

V moderní evropské kultuře snad neexistuje předmět opředený tolika mýty, jako střelná zbraň. Běžný člověk ví, co to je, ale v praxi se s tím téměř vůbec neseťkává. Jeho názor je proto odtržený od reality a formovaný téměř výhradně pověstmi z druhé ruky. Považuje zbraně za přirozeně nebezpečné, možná dokonce zlé, protože v novinách často čte o jejich zneužití; netuší však, jak vypadá celkový obraz, z nějž mu média předkládají jen pečlivě vybrané střípky. Stane-li se obyčejný člověk jednou za několik let svědkem zneužití zbraně či neopatrného zacházení, snadno dojde k závěru, že takové chování je pro držitele zbraní typické. Je to totiž jediný příklad, který si uvědomil; neuvědomí si, že během těch několika let potkal stovky, možná i tisíce normálních a slušných držitelů zbraní, kterých si vůbec nevšiml, protože nic takového nedělali. Tak se zformovala "lidová moudrost" o zbraních, plná "jasných a zřejmých pravd", jako že méně zbraní mezi lidmi znamená méně mrtvých a že občané by zbraně neměli mít, protože od toho je tu policie. Cílem tohoto pojednání není Vás přesvědčit, že nejlepší věc na světě je jít si okamžitě koupit pistoli. Pokusil jsem se o srovnání "lidové moudrosti" s ověřenými fakty, ale také o poskytnutí náhledu na celkový obraz, abyste si sami mohli vytvořit informovaný názor. Fakta a zdroje zde uvádím, ale neinterpretuji je; to už nechávám na Vás, protože věřím, že jste schopni myslet sami za sebe. První mýtus aneb čím více zbraní, tím více vražd, což není pravda, dokládá to níže uvedená tabulka a graf.

Obr.12. Graf znázorňující počet vražd v závislosti na počtu legálních vlastníků zbraní

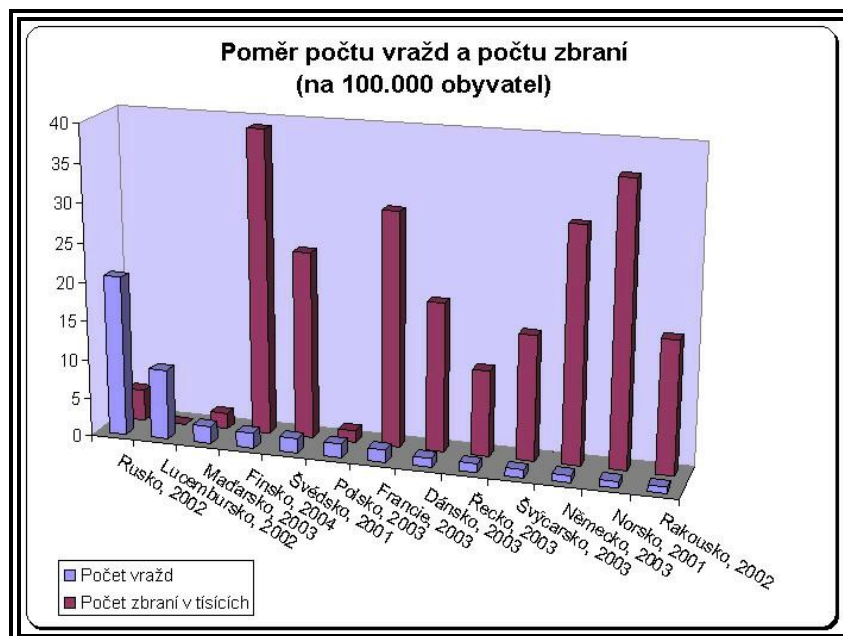
Rok	Počet držitelů zbraní	Počet vražd
1998	265030	313
1999	279156	265
2000	303904	279
2001	321215	234
2002	310201	234
2003	310063	232
2004	308308	227
2005	310884	186

Obr.13. Obdoba obrázku číslo 4, ale v číslech

Srovnání počtu zbraní a statistik vražd v Evropě také neukazuje žádnou souvislost.

Poměr počtu vražd a počtu zbraní (na 100.000 obyvatel)		
Země a rok	Počet vražd	Počet zbraní
Rusko, 2002	20,54	4000
Lucembursko, 2002	9,01	0
Maďarsko, 2003	2,22	2000
Finsko, 2004	1,98	39 000
Švédsko, 2001	1,87	24 000
Polsko, 2003	1,79	1500
Francie, 2003	1,65	30 000
Dánsko, 2003	1,21	19 000
Řecko, 2003	1,12	11 000
Švýcarsko, 2003	0,99	16 000
Německo, 2003	0,93	30 000
Norsko, 2001	0,81	36 000
Rakousko, 2002	0,8	17 000

Obr.14. Poměr počtu vražd a počtu zbraní

Obr.15. Obdoba obrázku číslo 12, ale formou grafu

Ve Švýcarsku je každý bojeschopný muž ve věku 18-45 let povinen mít doma samopal. Statistika vražd ve Švýcarsku v letech 1998-2000 byla 9.2 vražd na 100 000 obyvatel za rok. V Anglii je držení vojenských a obranných zbraní zakázáno, loveckých a sportovních je velmi málo a podléhají velmi přísné kontrole. Statistika vražd v Anglii v té samé době byla 14 vražd na 100 000 obyvatel za rok.

V hlavním městě USA Washingtonu je držení střelných zbraní pro sebeobranu zcela zakázáno a tamní počet vražd je 56.9 na 100 000 obyvatel. V městě Arlingtonu, hned za řekou, ale už v jiném státě, není držení zbraní k sebeobraně nijak omezeno a počet vražd je 1.6 na 100 000 obyvatel.

Město Kennesaw v Georgii vydalo před 25 lety vyhlášku, že v každém domě povinně musí být funkční střelná zbraň. Dodnes se tam od té doby nestala jediná vražda.

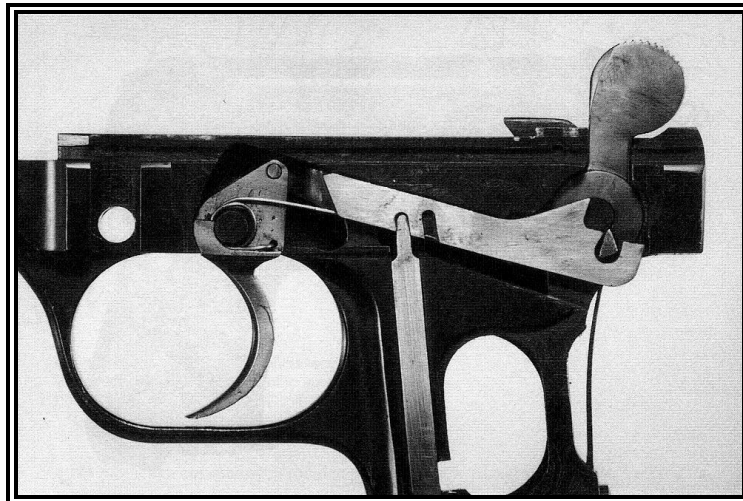
Jako další mýtus bych zde uvedl, že *na ochranu před zločinem máme policii* přece.

Ale to není až tak úplně pravda, protože policie není povinna poskytovat individuální ochranu. Policista Vám nepohlídá chatu. Také nemůže být všude, když se odhaduje, že je celkem kolem 52 000 policistů v české republice, z toho polovina sedí za stolem anebo ve vyšetřování a ze zbývajících poloviny je tak třetina ve službě, čili jeden policista by měl poskytovat ochranu 1200 obyvatelům. Další fakt je ten, že většina násilných činů probíhá rychle, takže policie nestihne přijet na místo činu včas, aby mu zabránila („V situaci, kdy jde o vteřiny, dorazí policie během pár minut“).

Zbraň sama vystřelila, je taky oblíbený a často zmiňovaný mýtus. Vyskytuje se ve filmech, seriálech, ale i v novinách nebo zprávách. K tomu, aby došlo k výstřelu ze zbraně, musí předcházet tyto úkony (samonabíjecí pistole):

- zasuneme nabitý zásobník do zbraně
- natáhneme závěr, tím uvedeme náboj do nábojové komory a natáhneme bicí mechanismus (nebo vložíme náboj do nábojové komory a poté vypustíme závěr)
- pokud je zbraň zajištěna, odjistíme ji
- zmáčkne spoušť, táhlo spouště uvolní natažený bicí kohoutek, který následně udeří do úderníku a ten do zápalky náboje

Zbraň (revolver, pistole, puška, karabina, samopal, kulomet, atd.) je zkonstruována takovým způsobem, že není možné, aby sama vystřelila, vždy tam musí být osoba, která celý tento proces spustí. Na obrázku číslo 14 vidíme, že táhlo spouště přesně zapadá do ozubu na kohoutku a není technicky možné, aby došlo k vypuštění kohoutku, aniž bychom pohnuly táhlem spouště (zmáčkli spoušť). Navíc je to pistole z roku 1982, v té době kvalita materiálů použitá k výrobě zbraní byla horší než v dnešní době.

Obr.16. Spoušťový a bicí mechanismus pistole vz.82

3 DOPADY MÝTŮ

V dnešní době, neustále vzrůstá touha po rozvíjení se a získávání vědomostí. K tomu nám dobře poslouží média, internet, odborná literatura, kde se dovídáme plno nových informací. Kvalita a pravdivost těchto poznatků, bývá mnohdy záměrně nepravdivá. Málokoho napadne si ověřit, je-li pravda to co píší v novinách nebo říkají v rádiu. Také filmy hodně přispívají tvorbě mýtů, neboť v nich může člověk vidět věci, se kterými se za celý svůj život možná ani neseťká. Protože nikdy danou situaci sám nezažil, začne ji věřit v podobě, jakou ji viděl ve filmu. Samozřejmě realita je úplně jiná.

Následky těchto mylných přesvědčení mohou způsobit doživotní trauma, trvalé fyzické následky nebo smrt.

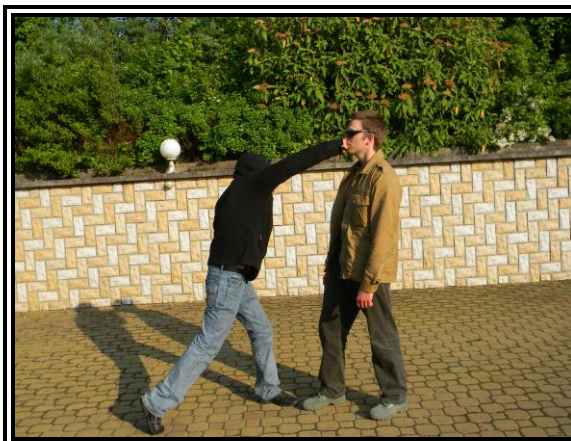
Obr.17. Slovní útok

Verbální provokací začíná většina sporů, které mohou vyvrcholit v napadení. Záleží na jednotlivci, jak se postaví k této provokaci. Tady hraje důležitou roli psychika, zachování klidu a připravenost na případný útok. Reakce většiny lidí je, opětovat verbální útok, čímž se jim většinou podaří gradovat danou situaci špatným směrem. Útočník musí pocítit, že vás nevyvedl z míry a ani vás nezastrašil.

Obr.18. Vyhrožování útočníkem

Pokud vám útočník začne vyhrožovat a cítíte se být ohrožený nebo je ve vaší těsné blízkosti, tak nečekejte na první úder.

Obr.19. První útok

Obr.20. Druhý útok

Obrázky 17 a 18 ukazují na následky útoku, pokud se útočníkovi podaří jako první udeřit. Záleží samozřejmě na místě zásahu, ale jestliže je úder veden, jak je vidět na obrázku 17, což je do trojúhelníku (horní ret) s dostatečnou razancí může způsobit bezvědomí nebo smrt. Na obrázku 18 je znázorněn kop do hlavy. Samozřejmě pokud povedete vy první úder, může to dopadnout jako na obrázku 19, 20, 21.

Obr.21. První obranný zákrok

Obr.22. Druhý obranný zákrok

Obr.23. Třetí obranný zákrok

Boji proti noži je také svým způsobem mýtus, protože málokdo si dokáže uvědomit reálné následky takového útoku. Při poranění nožem není nejnebezpečnější fyzické poškození, ale spíše psychický šok, který dokáže málokdo potlačit.

Obr.24. Sečné a řezné poranění nožem

II. PRAKTICKÁ ČÁST

4 CELKOVÉ VYHODNOCENÍ A SCHÉMA

4.1 Dotazník a jeho vyhodnocení

Tento dotazník byl směřován státním bezpečnostním složkám, vojákům a soukromým bezpečnostním složkám. Po vyhodnocení odpovědí na jednotlivé otázky, jsem zjistil, že rozšíření některých mýtů je opravdu závažné. Dopady některých mýtů mohou být fatální a můžeme se opravdu spoléhat na bezpečnostní složky, když někteří jejich členové nedokáží rozlišit realitu od fikce?

- 1) Je v zákoně zmíněná nutná obrana?
- 2) Myslíte si, že v sebeobraně situaci by Vás dokázala porazit žena?
- 3) Je podle Vás možné, aby zbraň sama vystřelila?
- 4) Má revolver závěr?
- 5) Aniž byste se podíval, jakou ráži má Vaše služební zbraň?
- 6) Působí na Vás fyzický vzhled útočníka negativně?
- 7) Cvičíte ve službě sebeobranu?
- 8) Když se dostanete do sebeobraně situace, čekáte na první úder?
- 9) Myslíte si, že sebeobrana musí být podle zákona přiměřená?

Celkem bylo 30 dotázaných a všichni jsou členové státních nebo soukromých bezpečnostních složek.

Vyhodnocení dotazníku:

Číslo otázky	ANO	NE
1	28	2
2	9	21
3	11	19
4	16	14
5	28 vědělo	2 nevěděli
6	6	24
7	22	8
8	13	17
9	20	10

Tab.1. Dotazník

Z odpovědí můžeme vidět, že ne vždy je každému jasné jaká je realita.

4.2 Schéma nejrozšířenějších mýtů v PrO a SeO

<u>MÝTUS</u>	<u>KOMENTÁŘ</u>
Nejprve musím počkat, až mne udeří útočník, tedy padne první rána a až potom se mohu bránit!	První úder může být i poslední, tak proč nezačít a vyčkávat?

Obr.25. První úder ženou

Obr.26. Druhý úder ženou

Ten děda co dělá bodyguarda panu X sotva chodí, stačilo by do něj strčit!	Je to možné, ale většinou se jedná o lidi, kteří sbírali zkušenosti, celý život. Čas působí na každého z nás a prošedivělé vlasy neznamenají neschopnost.
---	---

Obr.27. John McAleese

bývalý člen jednotky SAS

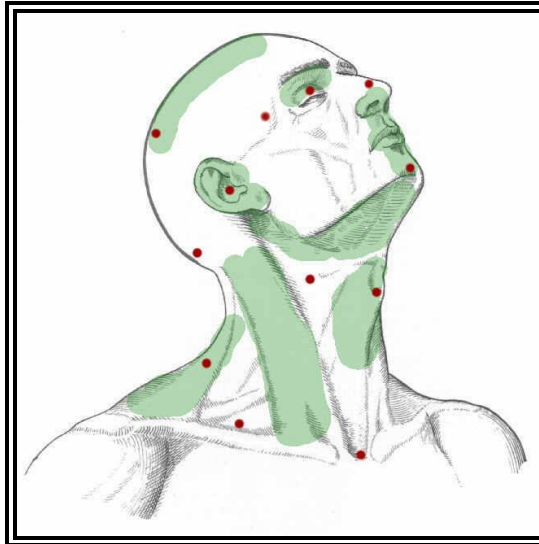
Co když útočníkovi ublížím?	Co kdyby on ublížil Vám? Buď vy anebo on, je to na Vás!
Když už se budu bránit, chci, aby to vypadalo efektivně.	Nejste v ringu a nesbíráte body! V situaci, kdy vám jde o život je úplně jedno jakým způsobem jste docílil výsledku. Kop do slabin a utéct to je efektivní.
Dělám karate, když budu chtít, všechny Vás tady zmlátím!	Lidi, kteří moc mluví, málo umí. Spíše si dávejte pozor na ty, co pozorují a nic neříkají.
Ale Schwarzenegger měl taky kulomet v každé ruce...	Vidíš, on potřebuje dva kulometry, mně by stačila malorážka a jeden náboj :-) Někdy méně, znamená více!
Jsem drobná žena, jak bych se já mohla ubránit chlapovi?	Úplně stejně jako muž, možná i lépe. Sebeobrana nespočívá jenom v úderech, ale i v psychologii, strategii, taktice a operaci.

Obr.28. Způsoby držení klíčů pro sebeobranu

Když ostatní uvidí, že mě někdo napadl, přijdou mi na pomoc.	V takové situaci se nemůžete spoléhat na ostatní, ale jen sami na sebe.
Policie mě ochrání, nač se učit sebeobranu.	Policie nemůže být všude. A zrovna, když ji budete potřebovat, tak se jí nedočkáte. Co pak?

<p>S tím urostlým a svalnatým motorkářem nechci nic mít, raději budeme dělat, že nic nevidíme.</p>	<p>Je to člověk jako každý jiný, má stejnou anatomii jako vy. To co má na sobě přece nehraje roli!</p>
--	--

Obr.29. Tlakové body = efektivní úder

<p>Vše vyřeším pomocí pistole...</p>	<p>Technické zařízení může selhat, můžete o něj přijít a nemůžete ho mít stále všude... Co teď? Cvičte!</p>
<p>Policisté cvičí ve službě sebeobranu!</p>	<p>Nikoliv, cvičí služební zákroky/služební obranu. Pokud bychom u policistů hovořili o sebeobraně, znamenalo by to, že něco zásadního nezvládli/podcenili, chrání svůj holý život, nikoliv váš!</p>
<p>Sebeobrana musí být podle zákona přiměřená!</p>	<p>To je fatální omyl, sebeobrana nesmí být zcela zjevně nepřiměřená, takže může být: nepřiměřená, může být zjevně nepřiměřená...</p>
<p>Sebeobraně ženy se přisuzují vlastnosti i možnosti mužů v knihách i ve cvičení.</p>	<p>Ano, zapomíná se na anatomické, fyziologické a psychologické rozdíly.</p>

ZÁVĚR

Svoji bakalářskou práci jsem věnoval problematice, která není moc rozšířená a spíše se přehlíží, než řeší. O tom svědčí i velmi nízké zastoupení informací z oblasti mýtů. Proto jsem se snažil ve svoji práci popsat a přiblížit čtenáři nejčastější mýty z oblasti SeO a PrO.

První kapitolu jsem věnoval definicím a pojmům, zároveň jsem popsal co je to mýtus a kategorizoval jsem jeho druhy v naší moderní společnosti. Následovně jsem popsal rozdíl mezi lží a mýtem, jaké jsou jejich následky.

Samostatná podkapitola je o sebeobraně a profesní obraně, kde popisují jednotlivé odvětví pro porozumění rozdílů mezi nimi.

Druhá kapitola je rozdělena do podkapitol, poukazuji na velké rozšíření některých mýtů a pomocí názorných důkazů vyvracím tato mytická tvrzení.

Třetí kapitola je věnována dopadům mýtu na společnost s názornou foto dokumentací pro lepší pochopení situace. Poslední kapitola obsahuje dotazník, který měl za cíl, průzkum názorů a vědomostí pracovníků státních bezpečnostních služeb a soukromých bezpečnostních služeb. Následně mám zpracované schéma s nejzajímavějšími mýty v PrO a SeO a ke každému mýtu drobný komentář.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

- [1] FRENZL Jiří. Ruční palné zbraně. Uherský Brod: COPt 1996. s. 49.
- [2] www.wikipedia.org [online]. 2010 [cit. 2011-05-23]. Dostupné z WWW: <<http://cs.wikipedia.org/>>
- [3] Sbírka zákonů : Vymezení zbraní a streliva. Příloha k zákonu č. 119/2002 Sb., o strelných zbraních a strelivu. Praha: Tiskárna Ministerstva vnitra, 2002.
- [4] GLOCK, MUJ . [Http://www.mujglock.com/nutna-obrana.html](http://www.mujglock.com/nutna-obrana.html) [online]. 17.02.2011 [cit. 2011-05-23]. Nutná obrana. Dostupné z WWW: <<http://www.mujglock.com/nutna-obrana.html>>.
- [5] Studijní materiály od Ing. Zdeňka Malánika, DCv., prezentace pro BTSM 2009

SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK

Atd.	A tak dále
SeO	Sebeobrana
PrO	Profesní obrana
SBS	Soukromé bezpečnostní služby

SEZNAM OBRÁZKŮ

Obr.1. Příklad sebeobrané situace.....	13
Obr.2. Profesně obranná situace (zneškodnění a zatčení).....	14
Obr.3. Motivační graf v sebeobraně.....	16
Obr.4. Motivační graf v profesní obraně.....	16
Obr.5. Gradační stupnice síly.....	17
Obr.6. Příklad zneškodnění útočníka	21
Obr.7. Příklad přiměřené sebeobrany	22
Obr.8. Na snímku jsou makety z ABS plastu	23
Obr.9. Neo z Matrixu	24
Obr.10. Slovenský mafián.....	24
Obr.11. Oživování oběti útoku jedním úderem	25
Obr.12. Graf znázorňující počet vražd v závislosti	27
Obr.13. Obdoba obrázku číslo 4, ale v číslech	27
Obr.14. Poměr počtu vražd a počtu zbraní	28
Obr.15. Obdoba obrázku číslo 12, ale formou grafu	28
Obr.16. Spoušťový a bicí mechanismus pistole vz.82.....	30
Obr.17. Slovní útok.....	31
Obr.18. Vyhrůžování útočníkem.....	32
Obr.19. První útok	32
Obr.20. Druhý útok	32
Obr.21. První obranný zákrok.....	33
Obr.22. Druhý obranný zákrok	33
Obr.23. Třetí obranný zákrok.....	33
Obr.24. Sečné a řezné poranění nožem.....	33
Obr.25. První úder ženou.....	37
Obr.26. Druhý úder ženou.....	37
Obr.27. John McAleese	37
Obr.28. Způsoby držení klíčů pro sebeobranu	38
Obr.29. Tlakové body = efektivní úder.....	39

SEZNAM TABULEK

Tab.1. Dotazník.....	36
----------------------	----